

Fra Folkethinget.

Den Forpligtelse til ikke at tage Inderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af særlige Contractsbestemmelser paa hvilede Fæsterne paa Landet, er ophævet. Leiere paa Landet skulle og, uden at være hindrede ved tidligere Bestemmelser, kunne modtage deres Beslægtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie, samt saadanne i Sognet hjemmehørende Personer, der ellers vilde falde Fattigvæsenet til Byrde eller gjøre Anvendelsen af foranstaaende § 1 nødvendig, hvorom de dog forinden have at sikke sig med Beviis fra Sogneforstanderskabet.

Fra Landstinget.

Den Forpligtelse til ikke at tage Inderster tilhuse, der ifølge Lovens 3—19—7 eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser paa hviler Fæstere eller Leiere paa Landet, skal ikke være dem til Hinder i at modtage deres Beslægtede og Besvogrede i op- og nedstigende Linie. Det skal heller ikke være dem formeent at indtage tilhuse hos sig saadanne i Sognet hjemmehørende Personer, der ellers vilde falde Fattigvæsenet til Byrde, eller gjøre Anvendelsen af foranstaaende § 1 nødvendig, hvorom de dog forinden have at sikke sig med Beviis fra Sogneforstanderskabet.

Det kan neppe feile, at foranstaaende af Folkethinget foreslaaede § 4, naar den blev Lov, maatte give Anledning til Tvivlsmaal og forskjellig Fortolkning, især naar den skal forklæres alene af sit eget Indhold og af det øvrige Indhold af den, samme tildeels fremmede, Lov, hvormed den er sat i Forbindelse, og med Hensyn til almindelige Rets-Grundsætninger og den øvrige positive Lovgivning for det omhandlede og beslægtede Forhold, som nøde Anerkjendelse til den Tid, da den kom ud, uden at den specielle historiske Rilde til Paragraphens Tilblivelse var tilgængelig. Vi skulle imidlertid ikke fordybe os i Betragtninger herover eller spille Thingets Tid ved Paavitsning af de Tilfælde, hvori Tvivl kunde opstaae, og hvorledes forskjellige af antagelige Grunde understøttede Fortolkninger ville føre til forskjellige Resultater. Derimod optage vi Paragraphen i den Mening, som Ordene i Forbindelse med den Discussion, som i Folkethinget gik forud for Paragraphens Vedtagelse, nærmest maae lede til, at Forbudet i 3—19—7 og i specielle Contracter ikke skal hindre de nuværende Fæstere i at tage Inderster tilhuse, at Forbudet derimod gyldigen kan gøres i fremtidige Contracter, hvormod det endnu for os bliver tvivlsomt, om bemeldte Lovsteds Forbud skal være anvendeligt paa fremtidige Fæstere, naar Fæstebrevene tie. Naar det erkendes, at Gieren af Fæsteskedet virkelig eier det, hvilket allerede ligger i Begrebet af „Gier“, og hvilken Erkjendelses Rigtighed Medcontrahenten o: Fæsteren, fordi han frivillig har indladt sig i Forholdet, ikke kan, og, fordi Contractens Gyldighed deraf er betinget, fornuftigvis heller ikke vil disputere, maatte Staten til sine egne utvivlsomme almene Interessers Fremme have høist vigtige Formaal at opnaae, forinden den bestemte sig til, saaledes som det omhandlede Forslag tilfigter, ikke at omordne, men at omstøde et privat Retsforhold, som er stiftet deels ved selve Loven og deels indgaaet ved Contract under Lovens Beskyttelse og Anerkjendelse af fuldkommen Gyldighed; thi blot for at føie den ene Part, Fæsteren, isald en kun dunkel Retsbevidsthed og sløv Retsfølelse skulde tilstede ham at fremkomme med Ansøgning, kunde Staten, som ikke blot har udtalt, at det givne Ord skal holdes, men ogsaa anvist Midler til hvorledes dens Bud skal hævdes, ikke have Anledning og endnu mindre Retsfærdiggjørelse for at gribe ind i private Retsforhold. Det er imidlertid, naar Indholdet af § 5 i den provisoriske Forordning af 5te Mai 1848 fremdeles bliver Lov, langt fra at Udvalget formaaer at udhandle Lovforslag, end hvad desangaaende indeholdes i Forhandlingerne derom i begge Thingene, hvilket, naar fraregnes hvad der maa ansees fyldestgjort ved sidstnævnte Lov, væsentlig bestaaer i „at lette Arbejdsklassen paa Landet Afgang til Bølg for billig Ppris“.